

ንቃል ትምህርተ-ወንጌል-ክርስቶስ መላሊስካ ከተንብቦ እንተ-ተረኽብካ፣ መላሊስካ ንክት-ሐትትዮ ዘግብረካ። ነዚ ውጽኢትዚ ናብ ግምት ብምእታው ከዓይን እኖና ዚኾነት ምድራዊት ቅድስት-ቤተክርስቲያን ክርስቶስ፣ ሓደ-ብሓደ ንምእንቲ ክንሓትት እሞ ኸዓ ናብ ልብና ከም-ዚሰቀር ንምእንቲ ክንገብር መላሊስና ከንብቦን፣ ክንሰምዖን እትደራርኸና፣፣ ኣብ ዚሓለፈ እዋን፡ ጸመ-ትንሳኤ ዚጅምረሉ ኣብ ዚነበረ ዕለታት፡ ሓደ ተዋዛያይ ዚኾነ መንእሰያት ወደይ-፣ ሰማዕ እስከ ኣባቲ፣ እዚ ኢየሱስሲ ስለ-ምእንቲ እንታይ ቢሉዮ ነተን ተሻቂለንን፡ ፍርሒ ከዲንወንን ንዚነበራ ኣብ መቃብሩ ንዚመጸ ኣንስቲ ብጽቡቅ ዘይ-ተቀበለን፣ እንክብል ክሓተኒ ይርከብ። ኣነ ኸዓ ብግዲኤይ፡ ሕጅስ ውራይ „ጸመ-ዓርብዓና“ ድኣ ንግበር እብሎ። ዋእ፣ ካብ ኢየሱስ እምበር ገዲድካ „ንኣይውን ኣሰንቢድካ“ ኢሉ ይዋዘ። ሎሚ እንመርጸ ምልኣተ-ሓሳብ እንብኣር፡- „ንምንታይከ ነቲ ሕያው ምስ ምውታት ትደልያኣ፣“ እትብል ነተን ኣንስቲ ዘሰንበደተን፣ እቲ መንእሰይ ወደይ ከኣ፡ ገለጽኣ ክርድኣ ንዚደለያ ምልኣተ-ሓሳብ ናይ ኣስተንትኖ ቃል ክትኮነና ክትረከብ እያ። ኣብ ራብዓይ ክፍላ-ዘመን (ማለት፡ ብ13 ሕዳር 354 ዓ/ም ኣብ ታጋስተ ተወለዱ፡ ብ28 ነሓሴ 430 ዓ/ም ከዓ ኣብ ከተማ ሂፖ፡ ሃገራ-ኮሚድዮን ትብሃል ዝነበረት ናይ ሎሚ ሃገራ-ኣልጆርያ ዝሞተ) ቅዱስ ኣገጦስጢኖስ ኣፍሪቃዊ ዝተባህለ፡- እተን ሰለስተ መዓልታት ፋሲካ ተባሂለን ዝሰመያ፡ „ሕንብርቲ ወይ ከዓ ማእከላዊት-ነጥቢ“ ናተን ዝኾነት፡ እታ „ሌሊተ-ትንሣኤ“ ተባሂላ እትባላል እዋንያ። እዛ ለይቲዚኣ፡ ክርስቶስ ካብ ሞት ዝተንስኣላ ብምጅና፡ „ኣደ ናይ ዠለን ባላት“ እያ ክብለና ይርከብ። ነዚ ቅዱስ ውርሻዚ ብምኸዕባት ከኣ ኢና ሎሚ፡ ንሕና እዞም ውሉደ-ክርስትና እንበሃል ብሓባር፡ ኣብ እዋን ሌሊተ-ትንሣኤ፡ ነቂሕና ብምጽባይ፡ ወይ እውን ኣንጊህናን፡ ኣርፊድናን፡ ካብ ድቃስ ብምትንሳእ፣ ንትንሣኤ መምህርና ክርስቶስ ከነብሎ እንርከቦ። ብዝዘደን፡ ብዝነቅሑን፡ ኣገባብ ከዓ፡ ነፍስወከፍ መኣዲ-ቅዳሴ ክንስውዕ ክንርከብ እንክሎና፡ ነቲይ ንምእንታና ቢሉ ቤዣ ንዝሓለፈልና መድሕን-ክርስቶስ፡ ከምቲ „ማይስተር ኣክሃርት-Meister Eckhart (geb.1260 in Tambach - & verstorben 30 April 1328 in Avignon, Frankreich) ኣብ ናይ መወዳእታ ዓመታት ናይ ማእከላይ ክፍላ-ዘመን ኣብ ዚተሰምዮ እዋን ዚነበር ዚነበረ ወዲ-ማሕበር ቅዱስ ዶሞኒካስ (ዶሞኒካውያን) ዚኾነ፡ ካብ ዞባ ወይውን ከባቢ ቱሪንገን (Thüringen) ሃገራ-ጀርመን፡ መብቀል ዚነበሮ፣ ዓቢይ-ሊቅ ናይ ትምህርተ-መለኮትን፡ ተፈላሳፋይን፡ ዚኾነ መነኩስ፣ እታ እንኮ ዚኾነት ኣብ ሕይወት እንክሎኻ ከትሎምዳ ዘሎካ ዚበለጸጉን፡ ኣኻሊትን ዚኾነት ጸሎት፡ „አመስግነካሎኹ-“ እትብል ምጅና እያ ክብል ንዚተረኽቦ ምልኣተ-ሓሳብ ኣብ ግምት ብምእታው፣ ባላ-ትንሣኤና ከነብዕል ባይታ ተጸጢሑልና ይርከብ ኣሎ ሎምን፡ ጽባሕን፡ ወትሩን። በዚ ኸዓ፡ እቲይ ታሪኻውን፡ መልዕልተ-ባሕርያውን ፍጻሜ፡ ሓደ-ብሓደ ኣነጻርካ ምፍላጡ ብዘይ-መጠን ኣገዳሲ ዚኾነ ትምህርቲ ኩይኑ ይርከብ። ብኸመይ እንተ-ተባህለ፡ እቲ ምሥጢራ-ትንሣኤ-ክርስቶስ፡ ብታሪክ ሓዲስ-ኪዳን ምስክርነት ተዋሂቡዎ ዝተገልጸ ምጅኑ ዘማትእ ስለ-ዘይኮነ። ድሮ-ኣቀዲሙ፡ ሓዋርያ ጳውሎስውን ብ56 ዓመተ-ምሕረት፡ ንሰብ ቆሮንቶስ ኣብ ዝጸሓፈሎም መልእኽቲ (፩ቆሮ. ፲፭፡፫-፱)፡ ከምቲ እቶም ጽሑፋት ዚብልዎ፡ ክርስቶስ ምእንቲ ሓጢአትና ሞተ፣ ተቀብረ፣ ብሳልሰይቲ መዓልቲውን ተንስኤ፣ ንኬፋ፡ ድሓርውን ነቶም ዓሰርተው ክልተ ተራእዮ፡ ይብል፣ ፣ እዚ ሓዋርያዚ፡ ድሕሪቲ ንሱ ኣብ ጐደና ደማስቆስ ዝጐዓዘሉ ኣብ ዝነበረ-እዋን ብዝረኸቦ „ህያቡ-ንስሓ“ ካብ ኣንጻርነት ናይ ክርስትና ናብ ናይ ውሉድነት ደንበ ካብ ዝተመልሰሉ ሰዓት ኣትሒዙ (ግሓ. ፱፡፩-፲፭)፡ ብዛዕባቲ „ሕያው ዚኾነ ታሪኻዊ ብሂል ናይ ትንሣኤ“፡ ብምጥቃስ፣ ነቲ ብቃል ወንጌላዊ ሉቃስ ንዝተዘንተው፡ እሞ ከኣ፡ ጥርሑ ንዝጸንሑ መቃብር፡ „ንምንታይከ ነቲ ሕያው ኣብ ማእከል ምውታት ትደልያኣ ኣሎኸን፣ ንሱስ ተንሲኡ ኣብዚ የሎን“ (ሉቃ.፩፡፩-፩) ንዝብል ሓቅነት መላሊሱ የስተምህር። ሎሚ ንሕና ኣብዛ ተረኽቦ ዕለተ-ትንሣኤ ኣትዞሮ እንገብረሉ ኩነት ኣሎና እንተ-ብልና እንብኣር፡ ብዛዕባቲይ „ጥራዩ፡ እሞ ኸዓ ምንም „ግናዘት“ ወይ ከዓ „ሬሳ“ ዘይብሉ ኩይኑ ዚተረኽቦ መቃብር“ ግንዛቤ ክንገብር ምፍታን ጥራሕዮ። እቲይ ጉድጓድ ካብ ግናዘት (ሬሳ) ነፃ ኩይኑ ምርካቡ ንጭብጥነት ናይቲ ኩነተ-ትንሣኤ-ክርስቶስ መረጋገጺዮ ኢልና ከም-ርዱእ እንወስዶ ተረኽቦ ኣይኮነን። ምክንያቱ፡ እቲ ሬሳ ወይ ከዓ ግናዘት-ክርስቶስ፣ ከምቲ ኣብ ቃለ-ጽሑፍ ናይ ዮውሓንስ ወንጌላዊ (፳፡፲፫) „ንጐይታይ ወሲዶምዎ ኣበይ ከም-ዘንበርዎ ኣይፈልጥን“፡ ዝተባህለን፣ ኣብ ክፋ-ል ናይ ወንጌላዊ ማቴዎስ ዝተዘንተዎ ከዓ (፳፰፡፲፫-፲፭) „ደቀ-መዛሙርቱ መጸኢም ሰሪቆምዎ ኢልኩም ንገሩ።...እዚ ዘረባዚ ኣብ ኣይሁድ ክሳዕ ሎሚ ይውረ ኣሎ፣“ ዝብልን ብሂል ከም-መጠራጠሪ ኩይኑ፡ ኣብ ክርክር ዘውርዶ ባይታ የልብሉን ዘብሎ ኣይኮነን። እዚ ከምኡ እንክሎ-ግን፡ እቲ መቃብር ጥራዩ ኩይኑ ምርካቡ፣ ንኹላቶም፡- ኣድላይን፡ ወሳንን ምልክት ኩይኑ

ተረኪቡዎቹ። ብዓቢኡ። ከም-ቀዳማይ ስጉምቲ ኩይነ ዚተረኪብ ከዓ፡ እቲይ ብሓዋርያቱ ዝተገብረ ድህሰሳ ምጃኑ ናብ ግምት ክኣቱ ዘሎዎ ተረኪቡዎቹ። ማለት፡ ብእተን ቅዱሳን ደቂ-አንስትዮ ዝተመከረ ኩነት፤ (ሉቃ.፳፱=፫...፳፪-፳፫) „አብኡ ኣትዮን ከኣ ሥጋ ጎይታና የሱስ ኣይረኸባን“አንስቲ ናብ መቃብር ኣንጊህን ነበራ እሞ ኣስተንከራና። ስጋኡ ምስ ሰኣና ኸኣ ሕያው ምጃኑ ዝነገርዎን ራእይ መላእክቲ ኸም-ዝረኣዎ መጺኤን ነገራና።...“ ይብል። ቀጺሉ እውን ብጳጥሮስ ከም-ዝተራእየ እንክምስከር፡ (ሉቃ.፳፱=፲፪) ጳጥሮስ ግና ተንሲኡ ናብቲ መቃብር ጎዮዮ። ድንን እንተ-በለ ኸኣ እቲ መግነዝ ጥራይ ተነቢሩ ረኣየ። በቲ ዝኸነ ብልቡ እናተገረመውን ናብ ቤቱ ተመልሰ፤ ይብለና። ኣስዒቡውን እቲይ ኢየሱስ ዘፍቅሮ ዝነበረ ረድኡ ማለት፡ ዮሐንስ፡ (ዮሐ. ፳=፳) ...ኸልእ ወዲ መዝሙር ድማ ኣተወ፡ ነቲ ኸብ ምወታት ኪትንስእ ይግብእ እዩ ዚብል ጽሑፍ ግና ኣየሰተውዓሉዎን ነበሩ እሞ፡ ርእዩ ኣመነ። ሓቂ ብሓቁ፡ እቶም ክልተው ኣርድእቲ፡ ማለት ጳጥሮስን ዮሐንስን፡ እቲ መቃብር ባዶ ከም-ዝጸንሐም መላሊሶም ኣረጋጊጸም እያቶም። (ዮሐ.፳=፳) “ስምዖን ጲጥሮስ፡ ደድሕሪኡ መጺኡ ናብቲ መቃብር ኣተወ፡ ነቲ መጋንዝውን ተነቢሩ ረኣየ። ኸዓ ይብለና ኣብቲ ትረኻ ቃለ-ወንጌል። ግዙፋን ለባውያን ከም-ምጃና መጠን፤ ኣብቲይ መቃብር፡ ሬሳ-ክርስቶስ ከም-ዘይጸንሐ ተረጋጊጹልና። ግንኩ፡ ሕያው ካብ ኮነ፡ እቲ ሰውነት-ሥጋኡ ኣበይ ተሓብኤ ዝብል ሓተታ ንክፍለጥ ከዓ ግቡእ ስለ-ዚኾነ፡ ከምቲ ንሱ ካብ መታን ዘተንስኦም ከም-ዝነበረ፡ ከም በዓል ኣልኣዛር ዝኣመሰሉ፡ ዳግማይ-ምድራዊ ሕይወት ክቅጽል ክርኤ ብዘይምርካቡ፡ ንጊዜኡ ኣብ ጥርጥር ክትኣቱ ክትርከብ ዘግብረካ ሰብኣዊ ባህርይና ዝዝንብሎ ምድራዊ-ጠባይ ከምዘሎና ኣሉ ክንብሎ ከምዘይግብኣና ምፍላጡ ጽቡቅዮ። እንብኣር፡ እቲይ ቀዳማይ ግልጽት ናይቲይ ዝተንስኤ ክርስቶስ፤ ምስተን ነቲ መቃብር-ሬሳኡን፡ ብቅዱይ ዘይትን፡ ክርበን፡ ዕግንን፡ ክዓጥናኦ ምስ ዝመጸ፡ ማርያም በዓልቲ መቅደላን፡ ካልኣት ቅዱሳን ኣንስትን፡ ብዝተራኸቦ እሞ ኸዓ ናይ መጀመርያ፡ ናይ ትንሣኤኡ ኣብሰርቲ-ሓዋርያት ብዚኾና ደቂ-አንስትዮ፡ ኣብ ዝተገልጸሉ ጭቡጥ ኩነትዮ። ብቀጻልነትውን ነቶም ቀዳሞት ኣርድእቲ ንዝኾኑ ክግለጽ ኣብ ዝጀመረሉ እዋን፡ ብሓዋርያ ጳጥሮስ ተሊሙ፡ ንኹሎም ነቶም ዓስርተው-ክልተ ሓደ-ብሓደ ክግለጸሎም ተረኪቡ (፩ቁ. ፲፭=፮)። ስለዚ፡ ብምስክርነት ዓይኒ፤ ነቲ ትንሣኤ፡ ሰብኣዊ ብዚኾነ ግዙፍ-ገለጻ ክወሃቡ ዘይከኣልዮ ኢልካ ዝግደፍን፤ ታሪኻዊ ሓቅነቱን፡ ኣፍልጦ ንምሃብ እትቁጠቡሉን ከም-ዘይኮነዮ። በዚ ኣምርዚ ከዓዮ፡ ነቲ ሕያው ኩይነ ንዝተረኸበ ክርስቶስ፡ ሎሚ-ብሎሚኡ፡ ከምቲ ቅድሚ ዕስራ-ዘመን ንዝተፈጸመ፡ ተኣምራታዊ ንዚኾነ፡ እሞ ኸዓ ብዕሊ ንዘርኣዮ ትልሚ-ድሕነት፡ ብትኣማንነትና ምስክርነትና ንምሃብ ንፈትን ንምባል እዩ። ኢየሱስ ሰብኣዊ ባህርይ ዝለበሰ ምድራዊ-ልኡኸውንኳ እንተኾነ፡ ብቦታን፡ ብጊዜን ዝድረት፡ ከም-ሰብኣውያን ፍጡራት ኣይኮነን። በዚ ኸዓ፡ ከምቲ ንሱ ዝደለዮን፡ ዝወሰኖን፡ ቦታን ጊዜን ከይደረቶ ኪርከብን ኪኸይድን ይኸእል። እቲ ባህርይ ትሰብእትነቱ፡ ናብ መሬት ተቈሪኒ ዝተርፍ ባህርይ ብዘይምጃኑ፡ ከምቲ ሰባኺ ወንጌላዊ ዮሐንስ ከም-ዝገልጸ፡ „ናብ ኣቦይ ኣይደየብኩን እሞ ኣይትተንክይኒ...ናብ ኣቦይን ኣቦኹምን፡ ናብ ኣምላኽይን ኣምላኽኩምን እድይብ ኣሎኹ በልዮም“ እናበለ፡(ዮሐ.፳=፲፮) ንማርያም ንዘመሓላለፈላ መልእክቲ፡ ክገልጸ ከምዝርከቦ ኩነትዮ። ማለት፡ ንዓና ነዞም ሰብኣዊ-ግዙፍነት ንዘሎና፡ ከምቲ ንሱ ዝደለዮ ኩነት ክግለጸልና ክእለት ስለ-ዘሎም። ንማርያም፡ ከም-ሓላው ኣታኸልቲ ዚኾነ ሰብኣይ ብምጃን ከም-ዝተገልጸላ ድዩ ወይስ ብካልእ መልክዕ፡ ከምቲ ንኣርድእቲ ዝግለጸሎም ዝነበረ፡ እሞ ኸዓ ንእምነቶም ዝሓድሶ ብዝነበረ ኣገባብ ብዘየገድሱ። ትንሣኤ - ክርስቶስ፡ ከምቲ ንብዓል ኣልኣዛርን፡ ንል ያርዮስን፡ ካብ ናይእን ዝመጸ መንእሰይን ካብ ሞት ናይ ምትንሳኦም ኩነት፤ እሞ ኸዓ ናብቲ ዝነበርካዮ ምድራዊ ቦታኻ ናይ ምምላሽ፤ ተመሊስካ ከዓ ጊዜኡ ምስ በጽሖ ኣብ ናይ መማት ኩነት እትምለሶ ዘይኮነስ፡ ንሓደ-ጊዜን፡ ንዘለዓለምን ተንሲኡ፡ ሕያው ኩይነ ዝነበረሉ ኩነተ ትንሣኤ ምንባሩዮ እቲይ ናቱ ኩነት። እዚ ህያብዚ ከዓዮ ሎምን፡ ጽባሕን፡ ንወትሩን፡ ንዓና ንውሉደ-ክርስትና ኣብ ከምዚ ሓባራዊ ዚኾነ ጸሎተ-ገባኤ ዚኣኻኺበናን፡ ብፍሰሓ ከም-እንመልእን ዚገብረና። እምበኣር፡ ከምቲ „ማይስተር ኣክሃርት-(Meister Eckhart) ዚመዓደና ምዕዶ፡ „እመስግኣካ ኣሎኹ“ ብምባል፤ ብመንፈስን፡ ብስጋዊ ኩነተ-መዳይን፡ ንናይ ምትንሣኤ ደረጃና እነዕብዩሉ ጠባይ ክነጥሪ ከም-ዘሎና ዘይ-ምዝንጋዕ። ርሑስ በዓል ትንሣኤ ይግበረልና። ኣሚን። ኣባ ዮሴፍ

በዩድ ኣወድ/Abba Yosieph Beyed Awod ፣ April-2023